

COM VA VENIR L'ALMA AL MÓN

Tot va començar quan la Raquel, que era una nena de dotze anys, li va venir la menstruació per primera vegada. Aquest fet, no era gens estrany, doncs és una cosa habitual que els passa a la majoria de nenes d'aquesta edat. Però el que no va ser gens normal és que totes les seves amigues es burlessin d'ella perquè era l'única del grup que no tenia pits, perquè encara, no se li havien desenvolupat. A vegades els nens i nenes som cruels i diem coses als altres sense pensar en si els ferirà o no.

Quan la Raquel va acabar d'estudiar va voler ser perruquera i a part va voler estudiar auxiliar d'infermeria però, malauradament als 15 anys va descobrir que tenia Lupus. El Lupus és una malaltia autoimmune que per tant, no té cura...Quan ho va saber es va posar molt trista perquè no podria fer tot allò que ella havia pensat fer al llarg de la seva vida. Però va decidir ser forta, ferma i persistent i per tant, va estudiar a l'Alsina. I aquí és on va començar la història de l'Alma.

La Raquel va conèixer al Cristian a l'Alsina i allà va ser quan ella se'n va adonar de que havia sorgit un gran amor dins del seu cor, és a dir, que s'havia enamorat d'ell. Ell no sàvia que la Raquel anava darrera d'ell. A ell li quedava només un dia perquè el canviessin de l'Alsina a Can Llúpia.

Per sort, a la Raquel també la van destinar a Can Llúpia com a tutora del Cristian. A ell, el Cristian, li deien el Príncep perquè sempre portava una dessuadora de color blau amb caputxa posada.

Doncs bé com que al Cristian només li quedava una setmana per anar-se'n d'allà, i la Raquel tenia por de no veure'l mai més, es va armar de valor, i va decidir confessar-li el seu amor. I resulta, que a ell també li agradava la Raquel. Després de declarar-se el seu amor, van ser molt criticats per part de tothom, però a ells no els va importar.

D'aquella relació en va sorgir una filla, l'Alma. Era una nena molt eixerida amb uns ulls negres i expressius que parlaven tots sols.

Primer ell no en volia saber res d'aquella nena. A la feina de la Raquel li deien que aquella filla, l'Alma, era una bastarda. La Raquel molt ofesa i dolguda es va enfadar molt, i la van haver d'agafar fort perquè no anés en contra d'aquelles persones que gosaven insultar a la seva filla dient-li bastarda.

Van anar passant els anys i quan l'Alma ja tenia cinc o sis anys el Cristian i la Raquel es van casar. L'Alma, la filla de tots dos, va ser l'encarregada i la que va tenir l'honor de portar els anells dels seus pares i de llançar-los els pètals de rosa de color vermell, en aquell dia tant bonic.

Es van casar al jardí de casa del seu tiet-avi. Les dames d'honor portaven uns bonics vestits vermells, com la meva mare havia desitjat. I jo l'Alma, la filla de tots dos portava un preciós pentinat i vestit blanc molt elegant.

Hi havia molta gent en aquets dia tan especial, i tota la família estava molt unida, però encara hi faltava algú important, el Nery, el que més endavant, seria el meu germanet.